
Bruddbehandling

BOKOVERSIKT

Arbeidsgruppen for osteosyntesepørsmål (AO), som ble stiftet i Sveits i 1958, så tidlig behovet for standardisering. I dag er behandlingen av brudd i de lange rørknoklene vidtgående lagt opp til de retningslinjene gruppen anbefalte. Initiativtakerne var kirurger og ortopeder. Behovet for dokumentasjon av behandlingsresultatene, undervisning av kirurger og ortopeder i operativ behandlingsteknikk, forskning og videreutvikling var de vesentlige satsingsområdene.

Dokumentasjonsentralen arbeidsgruppen bygde opp inneholdt etter hvert en slik mengde dokumentasjon at arbeidet med å klassifisere brudd på en måte som muliggjorde bruk av moderne datateknikk til å vurdere behandlingsresultater, var en naturlig videreutvikling. Denne klassifikasjonen, nå kjent som AO-klassifikasjonen, blir brukt i store deler av verden på tvers av språklige og kulturelle skiller.

Boken viser på en fortreffelig måte at systematisk klassifisering av brudd basert på lokalisasjon og morfologiske forandringer ikke er vanskelig dersom man definerer hva man ønsker å legge til grunn for klassifikasjonen. Det er behov for en klassifikasjon for å standardisere og forbedre behandlingsmetoder.

Boken er bygd opp systematisk. Det er nødvendig for at systemet i det den ønsker å formidle ikke skal tildekkes. Med bakgrunn i radiologiske eksempler understøttet med gode illustrasjoner føres man inn i klassifikasjonens rike. Til slutt forstår man at det egentlig er kun tre spørsmål som skal besvares: Hvilken bruddtype har vi med å gjøre, til hvilken hovedgruppe hører denne bruddtypen og til slutt hvilken undergruppe må vi innordne bruddet i? Har vi svart på disse spørsmålene, så har vi allerede klassifisert bruddet.

Dette atlaset er kun et atlas, og ikke en lærebok i bruddbehandling eller operativ teknikk. Den er ikke en lærebok om bruddbiologi og bløtdeler. Likevel er den like viktig, og kanskje viktigere enn andre publikasjoner når det gjelder bruddbehandling. Den formidler en innføring i systematisk tilnærming til et problem som også langt på vei gir svar på løsningen.

Atlas of internal fixation har utvidet muligheten for alle som driver med bruddbehandling, ikke bare operativt, til å forstå betydningen av dokumentasjon og klassifisering. Boken er velredigert, den er oversiktlig og skrevet på et meget godt papir. En solid innbinding gjør at den kan tittes i ofte

uten at den faller fra hverandre. Den inneholder fascinerende forord av Maurice Müller, Chris Colton og Navarro. Radiologiske eksempler med tilhørende skisser er utmerket i skarphet og formidling. Referansene er sparsomme, men dette er ikke noen referansebok. Den bygger på AO-dokumentasjonen og AO-gruppens tidligere arbeider omkring det samme temaet. Den som søker referanser til andre klassifikasjoner eller forfattere som ikke har befattet seg med AO-klassifikasjonen, må søke disse andre steder.

Alle som driver med bruddbehandling og ønsker å fremstå som seriøse i diskusjonen omkring valg av behandlingsmetode, vil ha nytte av denne boken.

KnutStrømsøe

Ortopedisk avdeling

Aker sykehus

Publisert: 30. november 2000. Tidsskr Nor Legeforen.

© Tidsskrift for Den norske legeforening 2026. Lastet ned fra tidsskriftet.no 24. juni 2026.